

opusdei.org

Založenie Opus Dei

Rozjímanie na slávnosť
založenia Opus Dei.

Navrhované témy sú: Opus Dei
je Bohom chcené;
kontemplatívni uprostred sveta;
spolupracovať na Božej
iniciatíve.

V DŇOCH 30. septembra až 6.
októbra 1928 zorganizovali otcovia
vincentíni v Madride duchovné
cvičenie pre diecéznych kňazov.
Josemaría Escrivá, mladý
dvadsaťšesťročný kňaz, sa k ním
pripojil, pretože v tom čase mal
niekoľko dní voľna. Len Boh vedel, že
počas tejto aktivity, po slávení svätej
Omše v utorok 2. októbra ráno, tento

kňaz prijme Božie poslanie priniesť Opus Dei do sveta. Svätý Josemaría, keď si prezeral poznámky, ktoré si robil niekoľko rokov, po prvýkrát pochopil, že je povolaný byť otcom mnohých synov a dcér v Diele, ktorí majú za úlohu prinášať evanjelium do svojho pracovného prostredia. „Sme intravenóznou injekciou, ktorú vkladáme do krvného obehu spoločnosti“^[1], vysvetlil názorne o krátky čas neskôr. Pretože tí, ktorí žijú duchom Opus Dei, sú sami krvou, ktorá koluje vo svete, a usilujú sa dať Boží život veľkému telu, ktoré tvoria muži a ženy okolo nich.

„Vo svojich rozhovoroch s vami,“ napísal svätý Josemaría v roku 1934 niekoľkým ľuďom, ktorí boli vtedy súčasťou Opus Dei, „som opakovane objasnil, že podnik, ktorý uskutočňujeme, nie je ľudským podnikom, ale veľkým *nadprirodzeným podnikom*, ktorý sa začal tým, že do písma splnil

všetko, čo je potrebné na to, aby sa mohol bez chválenkárstva nazývať *Božím dielom*“[2]. A ďalej to isté zhrnul do niekoľkých slov: „Božie Dielo si nevymyslel človek“[3].

Stačilo by preskúmať dejiny Opus Dei – a tiež dejiny každej osoby v Opus Dei –, aby sme dosvedčili, že táto mobilizácia kresťanov, tento impulz k dobru a svätosti, ktorý táto rodina podporuje na mnohých rôznych miestach sveta, je možný len v spoločenstve s Pánom. Boh bol vždy hmatateľne prítomný. Cirkev pri viacerých príležitostiach oficiálne uznala, že Dielo existuje „z Božieho vnuknutia“[4] a že „podľa daru Ducha, ktorý dostal svätý Josemaría Escrivá, prelatura Opus Dei pod vedením svojho preláta plní úlohu šíriť vo svete povolanie k svätosti“[5].

„V ROKU 1928 som jasne pochopil, že Boh si želá, aby si kresťania brali príklad z celého Pánovho života,“ povedal svätý Josemaría takmer štyridsať rokov po tomto dátume založenia. „Snívam — a ten sen sa už stáva skutočnosťou — o zástupoch Božích detí, posväcujúcich sa vo svojom bežnom občianskom živote a zdieľajúcich túžby, predstavy a námahy spolu s ostatnými ľuďmi“[6]. Opus Dei je Bohom chcené a Pán nám ľuďom ponúkol konkrétnu cestu svätosti uprostred našich každodenných činností: v práci i pri odpočinku, v rodine i s priateľmi, vo chvíľach radosti i smútku. Svätý Josemaría nám pripomína, že sa nemôžeme vnútorne rozdeliť; že nežijeme na jednej strane svoj duchovný život, pre ktorý sú vyhradené určité chvíle, a na druhej strane všetky ostatné činnosti, akoby mali s Bohom málo spoločného. Hlásať univerzálne povolanie k svätosti znamená hlásať túto jednotu

života, nechať sa milovať Bohom v každom okamihu nášho dňa a nenechať žiaden okamih bokom. Potom budeme apoštolmi schopnými objaviť zmysel poslania vo všetkom, čo robíme.

„Opakovane som vám hovoril, že kresťanské povolanie spočíva v tom, že z prózy každého dňa vytvoríme poéziu,“ povedal svätý Josemaría 8. októbra 1967 počas homílie na pôde Navarrskej univerzity. „Na horizonte, deti moje, sa zdá, že sa stretávajú nebo a zem. Ale nie, tam, kde sa skutočne stretávajú nebo a zem, je vo vašich srdciach, keď žijete svoj bežný život vo svätosti“[\[7\]](#). Iste, nechať sa sprevádzať Bohom vo všetkom, čo robíme, mať presvedčenie, že nebo je v nás, nie je niečo, čo sa stane zo dňa na deň. Z tohto dôvodu nám svätý Josemaría odovzdal cestu, ktorá čerpá z veľmi bohatej tradície Katolíckej cirkvi a ktorá má podobu určitých praktík zbožnosti, ktoré sú

prispôsobené situácii každého človeka, prežívaných s pokojom a dôverou Božích detí. Cieľom je nechať sa naplniť Bohom, až kým sa človek nestane, ako rád hovorieval zakladateľ Opus Dei, aby vyjadril radikálnu povahu tejto cesty, „kanonizovateľným svätcom“ alebo „svätcom hodným byť na oltári“, skrátka človekom, ktorý žije kontemplatívnym životom uprostred sveta a ktorý osvetľuje svoje okolie svetlom evanjelia.

SVÄTÝ JOSEMARÍA v texte, v ktorom podrobne vysvetľuje, že ono svetlo z 2. októbra 1928 bolo svetlom od Boha, končí živým vyznaním, že by chcel, aby tí, ktorí sú povolání do Opus Dei, mali vždy na pamäti – „vyryté v ohni“ – tri veci: po prvé, že „Božie Dielo prichádza, aby splnilo Božiu vôľu. Preto majte hlboké

presvedčenie, že nebo je rozhodnuté, aby sa Dielo uskutočnilo“[8]. Po druhé, že „keď Boh, náš Pán, plánuje nejaké dielo pre ľudstvo, myslí predovšetkým na osoby, ktoré použije ako nástroje... a odovzdáva im vhodné milosti“[9]. A po tretie, že „toto nadprirodzené presvedčenie o božskosti tohto podujatia vám nakoniec dodá také intenzívne nadšenie a lásku k Dielu, že sa budete s radosťou obetovať za jeho uskutočnenie“[10].

Inými slovami, je to Boh, kto koná Dielo; preto ak chceme uviesť do života ducha, ktorého odovzdal svätému Josemaríovi, nebude nám chýbať jeho pomoc, ani v našich srdciach nebude chýbať „sladká a utešená radosť z evanjelizácie“[11]. Opus Dei, ako hovorí samotný názov, je Božím dielom, nie naším; a to nám dodá pokoj, keď budeme vedieť, že hoci náš Pán počíta s našou spoluprácou, je to On, kto skutočne

drží opraty tejto rodiny, je to On, kto vie, čo je vhodné v každej historickej chvíli, je to On, kto zapalaťuje oheň Božieho volania v tom, v kom chce. Keď svätý Josemaría premýšľal o tom, ako nás Boh pozýva, aby sme sa spolu s ním podieľali na jeho spásonosnom poslaní, rád si predstavoval tých silných rybárov, ktorí nechávajú malé deti, aby priložili ruky k dielu, hoci oni nie sú tí, ktorí majú silu[12]. Z tohto presvedčenia tých, ktorí vedia, že sú v rukách nášho Pána, pramení autentické *gaudium cum pace*, radosť a pokoj. Preto svätý Josemaría, pripomínajúc 2. október 1928, jasne napísal, že v ten deň „náš Pán založil svoje Dielo“[13].

Prelát Opus Dei pripomenul slová zakladateľa: „Ak chceme, aby nás bolo viac, budme lepšími“[14]. Svätý Josemaría chcel, aby sa jeho deti, obyčajní kresťania, ktorí pracujú na tom, aby sa tento svet stal lepším

domovom, vyznačovali len svojím „bonus odor Christi“, lúbeznou vôňou Krista; je to tá božská príťažlivosť, začiatok každého apoštolátu, ktorá bude ľudí posúvať k autentickému šťastiu. Panna Mária, Regina Operis Dei, ktorá bola vždy tak blízko Diela, sa vždy prihovára za nás spolu so svätým Josemaríom a mnohými svätými, ktorí žili týmto duchom, ktorého Boh chcel pre svet.

.....

[1] Svätý Josemaría, *Inštrukcia o nadprirodzenom duchu Božieho Diela*, bod 42.

[2] *Ibid.*, bod 1.

[3] *Ibid.*, bod 6.

[4] Svätý Ján Pavol II, *Ut sit*, úvod.

[5] František, *Ad charisma tuendum*, úvod.

[6] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 20.

[7] Svätý Josemaría, *Rozhovory*, bod 116.

[8] Svätý Josemaría, *Inštrukcia o nadprirodzenom duchu Božieho Diela*, bod 47.

[9] *Ibid.*, bod 48.

[10] *Ibid.*, bod 49.

[11] František, *Evangelii Gaudium*, bod 10.

[12] Porov. Svätý Josemaría, *Boží priatel*, bod 14.

[13] Svätý Josemaría, *Apuntes íntimos*, č. 306. Citované v *Zakladateľ Opus Dei*, zv. 1, s. 302.

[14] Fernando Ocáriz, *Pastierský list 14-II-2017*, bod 9.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/zalozenie-opus-dei/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/zalozenie-opus-dei/)
(21.03.2026)